

นโยบายการดำเนินงาน ในปี 2551

ของ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

การดำเนินงานในช่วงปีที่ผ่านมา ถือว่าเป็นการดำเนินงานภายใต้สภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และผันผวนอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการเมือง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ถือเป็นผลกระทบ และภัยคุกคามต่อองค์กร ซึ่งการที่จะดำเนินงานได้มีประสิทธิภาพได้ ต้องอาศัยปัจจัย หลาย ๆ ประการด้วยกัน เช่น โครงสร้างพื้นฐานขององค์กร ทรัพยากรบุคคล งบประมาณ กลไกและ วิธีการดำเนินงาน ตลอดจนภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ทั้งภาคประชาชน ผู้บริโภค ผู้ประกอบการ และ หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้งานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพประสบผลสำเร็จตาม เป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ว่า “เป็นผู้นำในการพัฒนาสังคมฐานความรู้ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ อย่างต่อเนื่องยั่งยืน”

ดังนั้น ในปี 2551 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาดำเนินงาน และปรับบทบาท ภารกิจ ให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยขอให้แนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1. พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์สุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัย โดยการพัฒนา

1.1 ความปลอดภัยด้านอาหาร

1) ผลการตรวจวิเคราะห์สารปนเปื้อน 6 ชนิด มีผลเป็นที่น่าพอใจและสถานการณ์ ดีขึ้น จะลดระดับการเฝ้าระวังลง มุ่งเน้นการลดปัญหาความไม่ปลอดภัยของอาหารที่เกี่ยวข้องกับสารตัว อื่น ๆ เช่น ไนเตรท ไนไตรท และการใช้สารกันบูด (Benzoic acid) ฯลฯ ปรับเปลี่ยนตัวชี้วัดอื่นที่ยัง ก่อให้เกิดปัญหาในการบริโภคของประชาชนอย่างใกล้ชิด โดยให้มีการเชื่อมโยงกับข้อมูลทาง ระบาดวิทยาด้วย

2) ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มีบทบาทมากขึ้น โดยเสนอแนวความคิดและเครื่องมือให้ อปท. เห็นถึงความสำคัญ ประโยชน์ที่จะได้รับ และเกิดความ สนใจที่จะเข้าร่วมดำเนินงาน โดยการสนับสนุนงบประมาณให้แก่หน่วยตรวจสอบเคลื่อนที่ (Mobile Unit) ในพื้นที่ เพื่อเฝ้าระวังความปลอดภัยของอาหาร ตลอดจนให้ความรู้แก่ประชาชนด้านบริโภค ศึกษา เพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชากรในพื้นที่

3) ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกกระทรวงสาธารณสุข อย่างใกล้ชิด เช่น กรมอนามัย กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตลอดจน หน่วยงานอื่น ๆ เช่น สสส. เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ไม่ให้เกิด ความซ้ำซ้อน และแยกกันทำงาน สู่เป้าหมายเดียวกัน

4) พัฒนากฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยการกำหนดมาตรฐานโภชนาการของ อาหาร ขนมขบเคี้ยว เครื่องดื่ม ฯลฯ เพื่อนำมาป้องกันตั้งแต่ต้นทาง และแก้ไขปัญหาสุขภาพ เช่น โรคอ้วน เบาหวาน ความดันโลหิต และโรคหัวใจ อันเนื่องจากการบริโภคอาหารที่ไม่เหมาะสม

1.2 ความปลอดภัยด้านยา

- 1) ลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาปลอมเครื่องหมายการค้าในแหล่งท่องเที่ยว และยาปลอมในเขตชายแดนเพื่อนบ้าน เช่น พม่า กัมพูชา เป็นต้น โดยประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับตำรวจเศรษฐกิจ กรมศุลกากร ฯลฯ และหน่วยงานของประเทศเพื่อนบ้าน
- 2) ลดปัญหาสาเหตุโดยตรงที่ก่อให้เกิดปัญหาคอสุขภาพ
 - การใช้สเตียรอยด์ในทางที่ผิด
 - การปลอมปนสเตียรอยด์ในยาสมุนไพร
- 3) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานยาสมุนไพร ยาแผนโบราณ โดยการพัฒนา GMP ของสถานที่ผลิตยาสมุนไพรและยาแผนโบราณ
- 4) ส่งเสริมและพัฒนาร้านยามาตรฐานให้มีบทบาทในการกระจายยา และให้ข้อมูลข่าวสารด้านยาที่ถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนมีบทบาทในการสนับสนุนสุขภาพอื่น ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อระบบสุขภาพของประเทศ
- 5) เร่งรัดการพัฒนาเกณฑ์คุณภาพมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งของระบบและโครงสร้างของการกำกับดูแลด้านยา เช่น การจัดทำเกณฑ์ Good Pharmacy Practice, Good Distribution Practice เป็นต้น

1.3 ความปลอดภัยด้านเครื่องสำอาง

- 1) บูรณาการการดำเนินงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สสจ. ตำรวจเศรษฐกิจ ตำรวจทางหลวง กระทรวงพาณิชย์ ในการแก้ไขปัญหาการระบาดของเครื่องสำอางปลอม เครื่องสำอางที่ผสมสารห้ามใช้ (ปรอท แอมโมเนีย ไฮโดรควิโนน)
- 2) ปรับระบบการกำกับดูแลเครื่องสำอางทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศที่ได้ลงนามแล้ว

2. การกำกับดูแลและพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถนำเสนอผลิตภัณฑ์สุขภาพและข้อมูลที่ต้องการ

- 1) พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้สามารถนำเสนอผลิตภัณฑ์สุขภาพที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในระดับสากลและเป็นที่ต้องการในตลาดโลก โดยอาศัยเครือข่ายการมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 2) ปรับระบบการบริหารจัดการด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์สุขภาพชุมชน โดยให้มีคณะกรรมการ เพื่อมาช่วยเป็นที่ปรึกษาและชี้ทิศทาง การดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ ระดมทรัพยากร และความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นมาช่วยในการดำเนินงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. พัฒนาการกำกับดูแลการนำเข้า-ส่งออกให้มีประสิทธิภาพ มีระบบ กลไก และเครื่องมือที่ทันสมัย สามารถกำกับดูแลและตรวจสอบผลิตภัณฑ์สุขภาพที่มีการนำเข้ามาในประเทศ และที่มีการส่งออกไปยังต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนสามารถใช้ข้อมูลเพื่อประกอบการกำหนดนโยบายและมาตรการที่เหมาะสม

4. พัฒนาศักยภาพผู้บริโภค ให้มีวัฒนธรรมการบริโภคที่ถูกต้อง เหมาะสม โดย

1) การถ่ายทอดความรู้ให้ผู้บริโภคได้รับทราบข้อมูลผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ถูกต้อง โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพทางสื่อมวลชนต่าง ๆ ทำความเข้าใจให้สื่อมวลชนในการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้อง ดำเนินการเชิงรุก และรายงานผลการดำเนินงานเป็นระยะ เพื่อสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันทั่วถึง

2) จัดทำโครงการรณรงค์เพื่อพัฒนาให้ผู้บริโภคมีพฤติกรรมการบริโภคเพื่อสุขภาพพอเพียงกับร่างกาย ไม่บริโภคฟุ่มเฟือย โดยการรณรงค์ผ่านสื่อต่าง ๆ ปลุกฝังจิตสำนึกในกลุ่มเยาวชนของชาติให้ร่วมทำกิจกรรมเพื่อสุขภาพ และจัดกิจกรรมในพื้นที่ (Road Show) ในงานต่าง ๆ

3) สร้างช่องทางการเรียนรู้สำหรับผู้บริโภค และประเมินผลความพึงพอใจของผู้มาเรียนรู้ โดยทำความเข้าใจเบื้องต้นให้ผู้บริโภคได้รับทราบถึงระยะเวลา และขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ ให้ชัดเจน

4) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคอย่างเป็นรูปธรรม โดยไม่เน้นมีจำนวนเครือข่ายมาก แต่ให้มีความต่อเนื่องยั่งยืน เพื่อสามารถดำเนินงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ โดย

1) ดำเนินงานภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และยึดหลัก 4 ป. ได้แก่ ประหยัด โปร่งใส เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ

2) ปรับกระบวนการทำงานและบทบาทขององค์กรจากการถูกรุกและต้องตั้งรับไปสู่การทำงานเชิงรุกเป็นองค์กรแห่งต้นน้ำ เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานมีความชัดเจน และนำการบริหารจัดการความเสี่ยงมาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงในการดำเนินงานได้

3) แสวงหาแหล่งทุนอื่นมาช่วยสนับสนุนการดำเนินงานให้มีความคล่องตัว เช่น สสส. สกว. สปสช. สปรศ. และ อปท. เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

4) พัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐในองค์กรให้มีความโปร่งใส เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ ตลอดจนผลักดันให้มีระบบคุณภาพ (Quality System) ของระบบงานพิจารณาอนุญาต และระบบการตรวจสอบรับรองหลักเกณฑ์และวิธีการที่ดีในการผลิต (GMP)

5) พัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพในองค์กร เพื่อให้สามารถดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถสนับสนุนการดำเนินงานได้ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค โดย

6.1) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ให้สามารถเชื่อมโยง และดำเนินการได้ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในลักษณะ Single window entry system

6.2) พัฒนาฐานข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ มีการเก็บรวบรวมและปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อประโยชน์ต่อการนำข้อมูลมาใช้ และสามารถเรียกใช้ได้ทันท่วงที และคัดกรองข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และเชื่อถือได้

7) การบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ โดยใช้แนวทางการบริหารการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นเกณฑ์ในการบริหารงบประมาณ ทั้งนี้ ขอให้เร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีอันดับการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ อยู่ในอันดับที่ 1-5 ของกระทรวงสาธารณสุข

8) พัฒนานุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ได้รับการพัฒนาตาม จิตสมรรถนะ (Competency) ที่กำหนดไว้ โดยในปี 2551 เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะมีแผนพัฒนานุคลากรรายบุคคล เพื่อใช้ในการประเมินผลบุคลากร

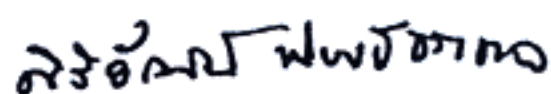
6. การพัฒนาองค์ความรู้

1) พัฒนางานวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อสามารถแก้ไขปัญหาที่เพิ่มขึ้นได้อย่างยั่งยืน ไม่เพียงเพื่อการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แต่เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปอ้างอิงหลักฐานที่เชื่อถือได้ โดยนำหลักเกณฑ์การบริหารงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นแนวทางในการดำเนินงาน

2) พัฒนาการบริหารความรู้ขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยการพัฒนานุคลากรของ อย. เอง และเชื่อมกับองค์กรอื่น ๆ เช่น IHPP, HITAP, สวรส. ฯลฯ

3) จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ฐานงานในหน่วยงานอื่นที่มีการดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

แนวทางดังกล่าวข้างต้นถือเป็นกรอบการดำเนินงานให้ทุกท่านได้ใช้ประโยชน์ และนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้ สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานอื่นได้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างไรก็ตามการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคจะประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับท่านทั้งหลายที่จะร่วมมือกัน ตั้งเป้าหมายเดียวกัน คือ คุ้มครองผู้บริโภค ให้ผู้บริโภคเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยไม่ติดกรอบการดำเนินงานเพียงแค่หน่วยงานของท่านเท่านั้น ก็จะทำให้การดำเนินงานของ อย. บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

(นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล)

เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

3 ตุลาคม 2550